

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. XIX. Romana fideicommissi de Pandinis. De eadem materia concursus plurium ratione gradus, in quo sint æquales, sed inæquales in numero respectu linearum seu stiptium, puta nepotum ex duobus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

ROMANA. FIDEICOMMISSI DE PANDINIS

PR O

JACOBO MARIA ET HORTENSIO
DE DULCIANIS.

C V M N.

*Casus disputatus coram A. C. incertus
est exitus.*

De eadem materia concursus plurium ratione gradus, in quo sint aequales, sed inaequales in numero respectu linearum seu stipitum, puta nepotum ex duobus fratribus & sororibus praedefunctis, an succedant in capita vel in stirpes; Et quid ubi eorum vocatio est dependens & consequitiva à stipitibus, quia nempe sint filii in conditione positi fratrum vel substitutorum.

S V M M A R I V M.

- 1 **F**acti series.
- 2 Plurium fratrum filii, non extantibus patris, succedunt ab intestato in capita.
- 3 Idem in successione testata, vel fideicommissaria.
- 4 Quid in successione emphiteutica.
- 5 Quid ubi tales filii veniunt dependenter à personis eorum parentum.
- 6 Habens pro se regulam, dicitur habere intentionem fundatam, donec probetur limitatio.
- 7 Filii in conditione positi censentur ex statuto Urbis vocati, ac si expresse, & dispositivè vocati essent.
- 8 Declaratur conclusio, quod filii in conditione positi censentur vocati ad portionem patris, & non patris.
- 9 De consil. 126. Croti, & an successio emphiteutica reguletur in stirpes, vel in capita remissivè.

DISC. XIX.

Testator instituit hæredibus, Isabella & Hieronyma sororibus, istis morientibus absque filiis, alios conjunctos substituit. Cumque dictæ sorores testatori prædeceserint, superstitibus ex utraque filiis in numero inaequali; Hinc super hujusmodi successione orta est controversia, an scilicet præfati nepotes ad eam venire deberent in stirpes, itaut quilibet respectivè ad propriam matris portionem vocati censentur, dum versabamur in Urbe, in qua ex statuto 142. filii in conditione positi censentur vocati, perinde ac si eorum expressa & dispositiva substitutio adesset, vel potius succederent in capita; & introducta causa coram A. C. scribentes pro illis, qui in minori numero prædebant successione in stirpes, ut ita aliis majoris numeri aequales fierent non negabant conclusionem, quam ego scribens pro altera parte deducebam, ut cessante concursu cum patris vel avunculis seu amitis & materteris, itaut non intret necessitas representationis, hodie ubique in foro, præsertim in Rota & Curia recepta sit opinio *Azzonis* contra *Accursum*, ut omnes succedant in capita, non autem in stirpes ex deductis per *Thef. decis. 162. Franch. decis. 24. Prat. obser. 11. Buratt. decis. 352. Rot. dec. 600. par. 5. rec. decis. 180. 278. par. 6. & frequenter.*

E

Quod

o (o)

Cardin. de Luca de Fideicommissis

3 Quod etiam in casu testatæ vel fideicommissariæ
 4 successione, quando plures nepotes ex fratribus vel
 fororibus directè venient ex propria vocatione ha-
 betur apud *Dec. conf. 412. Ror. dicta decis. 180. & 278.*
par. 6. recent. qua sunt repetit. apud Merlin. decis. 570.
& 631. in Aesina fideicommissi 18. Martii 1648. coram
Celfo inter suas decis. 33. & in aliis, atque in termi-
nis emphyteuticis habetur decisum in Bononien. sub
tit. de emphyteuti disci. 17.

5 Verum dicebant, id non procedere in hac facti
 specie, in qua nullibi hujusmodi concurrentes lege-
 bantur dispositivè vocati, sed solum in conditione
 6 positi, & sic ex tacita vocatione resultante à statuto
 disponente, ut filii in conditione positi censentur
 vocati, ita venientes jure tacitæ Vulgaris compræ-
 henfæ sub compendiosa, quam statutum fingit, &
 consequenter intrat regula de qua frequenter infra
 super hac materia vocationis filiorum in conditione
 positorum ex statuto resultantium, ut vocatio cen-
 setur ad personam proprii parentis, non autem pa-
 trui, quodque propterea quilibet succederet ex per-
 sona propria matris.

Ad quod comprobandum deducebant punctuali-
 ter firmata per *Crot. conf. 126.* ut scilicet filii plurium
 fororum vel filiarum in testamento vel investitura
 vocati, independentè ab eorum matribus ex ea-
 rum persona respectivè æquales habeant portiones,
 quamvis ipsi inter se in numero sint inæquales, & sic
 per speciem succedendi in stirpes, Et ex his iudex fa-
 tis inclinabat pro hac opinione

7 Contrarium mihi scribenti pro petentibus succe-
 sionem in capita, verius videbatur; Primò ex genera-
 litate regulæ resultantis à dicta magis recepta opini-
 one *Azzonis* contra *Accursium*, unde propterea dicebã
 8 juxta firmata apud *Mantic. decis. 251. nu. 4.* & passim,
 quod habens pro se regulam, habere dicitur inten-
 tionem fundatam cum sola regulæ allegatione, do-
 nec probetur limitatio, quæ in dubio non præsumi-
 tur, sed probanda est per allegantem ex collectis
 per *Barbof. axiom. 198.*

Sed descendendo magis ad specialia, dicebam,
 quod licet vocatio filiorum in conditione positorum
 sit ficta, seu implicita tanquam inducta per statu-
 tum, attamen receptum est eam censendam esse jure
 9 explicitæ seu expressæ vocationis, perinde ac si fi-
 lii expressè ac dispositivè vocati essent, ut habetur
 apud *Dunozettum decis. 862. num. 1. in Prænestina fi-*
deicommissi s. Julii 1662. Bevilacqua & in aliis frequen-
 ter, ac habetur pluries infra supra hac materia voca-
 tionis filiorum in conditione positorum resultantis
 à statuto; Si ergo hujusmodi vocatio habetur, ac si
 esset explicita & dispositiva, non videbatur subesse
 ratio, cur dicta conclusio, quam in casu propriæ &
 explicitæ vocationis iudex ac scribentes in contra-
 rium admittebant, locum habere non deberet isto
 casu, in quo statutum eam habet pro tali.

Præterea tunc dicebam intrare dictam conclusio-
 nem de filiis vocatis tantum ad portionem proprii
 parentis, non autem patrum, quando ageretur de
 eorum vocatione tam verbis, quam re, verè depen-
 10 denti & consequentiva, quia nempe factò casu suc-
 cessionis in proprio parente, ejus filii in conditione
 positi succederent per fideicommissariam, Vel et-
 iam per Vulgarem tacitam, intraret tamen repræ-
 sentatio seu subingressio in locum proprii parentis
 prædefuncti in concursu alterius hæredis primi gra-
 dus, & ne eorum vocatio capere posset alterius co-
 hæredis portionem, cujus libertatem vere ac pro-
 prie dicta conclusio percutit, ut pluries infra in dicta
 materia, præsertim in *d. Prænestina fideicommissi*, &

in *Romana fideicommissi de Capogalli disci. 78.*
 Isti autem termini non intrabant in hac facti spe-
 cie, in qua, ob corruptum primum gradum multo-
 nis, isti filii in conditione positi, jure tacitæ voca-
 tionis contentæ sub compendiosa per statutum fidei-
 commissarium, veniunt, non dependentè à parentibus, sed
 directè ac immediate ex persona propria, cum eorum
 gradu antecedenti, ita jure Vulgaris, ille qui
 secundus, fiat primus, & sic erat successio dicta
 in qua de plano intrare videbatur dicta opinio
Azzonis, cum hodie in foro receptum sit, non retrage-
 re voluntate testatoris vel aliqua particulari limi-
 tatione, fideicommissariam, seu alias testatam succe-
 sionem juxta ordinem successionis ab intestato
 procedendam esse.

Quoverò ad dictam specialem auctoritatem
ti conf. 126. deducebam eadem, quæ super ex-
 ceptum habetur in *dicta Bonon. sub tit. Emphyteuti disci. 17.*
 licet ejus opinio recipienda non sit, utpote
 falso fundamento opinionis *Azzonis*, quam in-
 quitur, ut etiam in casu quo sit concursus inter
 nepotes ex fratribus vel fororibus absque mixtura
 successoris primi gradus ac necessitate repræsentationis,
 adhuc successio esse debeat in capita; Et
 rarius in casu de quo agit *Crotus* aliæ concurrerent
 dicti circumstantiæ non improbabiler id hinc
 res, ideoque ab eo ad præsentem non bene infer-
 tur; Incertus est tamen causæ exitus, cum possit
 cam vel binam disputationem amplius de illa
 non audierim, forsitan partes inter se concordant
 vel causa mutavit defensores ob cessationem
 Patroni, ut frequenter contingit.

URBE VETANA FIDEICOMMISSIS DE CENCIOLINIS

P R O

DOMINICO CENCIOLINO

C V M

ALIIS ETIAM DE CENCIOLINIS

Causa disputata coram A. C. sub incerto

De eadem materia contra plures plurimum per-
 sonarum inæqualis gradus, An & quantum
 intret necne repræsentatio, sive juxta
 operationem successio fideicommissaria
 sit in stirpes, Vel ubi adest inæqualitas
 vinculo, An scilicet conjuncti cum
 aliis in vinculo vincant eos, qui ex uno
 latere conjuncti sunt.

S V M M A R I V M.

- 1 **F**acti series.
- 2 In reciproca ordinata inter institutos
 stirpes non intrat repræsentatio filiorum in
 patris prædefuncti.
- 3 Quod in successione fideicommissaria duplex
 attendatur, unde utrinque conjuncti
 consanguineos tantum.
- 4 Fortius in dispositione collateralis.
- 5 Declaratur conclusio, de qua nu. 2. quando præcedit